

[Fogh Rasmussen]

omkostningerne i Danmark vokser langsomme end lønomkostningerne i udlandet. Renter, skatter, afgifter og andre omkostninger skal holdes nede.

Endelig er det vigtigt at skabe en fornyelse af eksportproduktionen. Regeringen har taget de første skridt dels med de 100 mill. kr. til eksportfremme, som blev aftalt før jul, dels med den nye aftale om 200 mill. kr. til ekstra indsats vedrørende forskning og udvikling.

Der er altså behov for større investeringer i eksporterhvervene, men større investeringer belaster også betalingsbalancen på kort sigt. Hvis vi derfor både skal have investeringerne sat i vejret og have udryddet underskuddet på betalingsbalancen, er det nødvendigt, at den private opsparing sættes markant op. Der er for lidt privat opsparing i Danmark.

Underskuddet på betalingsbalancen afspejler jo et tilsvarende underskud af opsparing. Investeringslysten er heldigvis stor og forhåbentlig stigende, men opsparingslysten er for lille, altså er en del af pengene til investeringer blevet hentet i udlandet.

Derfor kan jeg ikke understrege stærkt nok, at vi i Danmark fremover selv skal præstere den opsparing, der er nødvendig for at udbygge den private sektor. Vi kan også sige det på en anden måde: der er i dag for lidt privat opsparing, og derfor har regeringen på kort sigt måttet lave en afgiftsbuket for at sikre en større offentlig opsparing.

Men jeg må også stærkt understrege, at venstre ønsker, at den nødvendige opsparing på længere sigt skal ske i den private sektor. Skattereformen er et vigtigt led i en indsats for at fremme den private opsparing. De nye skatteregler og den meget lave inflation vil i forening gøre det mere attraktivt at spare op og mindre fordelagtigt at stifte gæld.

Hvis jeg skal give et samlet billede af det indtryk, vi kan danne os af den politiske situation her ved vedtagelsen af det økonomiske indgreb, er det, at vi har en regering, som forstår at forene den kortsigtede, nødvendige indsats med en klar langsigtet strategi for at løse Danmarks balanceproblemer, og over for dette står der en opposition, som ikke har noget konkret bud på den nødvendige indsats her og nu, og hvis forslag til en langsigtet strategi mildest talt fortaber sig i tågerne.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Stort set alt, hvad hr. Fogh Rasmussen stod her og sagde om produktion, mere beskæftigelse, opsparing, mindre udgifter, løntilbageholdenhed o.lign., er jo lige efter fremskridtspartiets bog, men det forfærdelige ved det hele er jo, at det, regeringen gør med sin paskepakke her i 1986, er lige præcis det modsatte: man ødelægger arbejdslysten, man ødelægger investeringslysten, og man forøger omkostningsniveauet, for lønmodtageren har kun ét eneste sted at gå hen for at få kompensation for dette øgede skattetryk, og det er til deres arbejdsgivere. De vil selvfølgelig ved næste overenskomst få nogle lønforhøjelser, som ligger væsentligt over, hvad der ellers ville have været tilfældet. Dermed bliver virksomhedernes konkurrenceevne forringet, dermed får vi sværere ved at sælge vores varer til udlandet, og dermed bliver vores handelsbalanceunderskud endnu større. Hvis hr. Fogh Rasmussen virkelig mener alle de pæne ting, han sagde om beskæftigelse og produktion, skulle han derfor se at få den paskepakke af bordet.

Svend Auken (S):

Jeg synes, det var en udmærket tale, hr. Fogh Rasmussen holdt; den udstrålede megen berettiget dårlig samvittighed over for det, vi nu er i færd med at diskutere. Men det, der kalder mig herop, er hr. Fogh Rasmussens fremhævelse af de 200 mill. kr., der gives til forskning og udvikling osv., som ikke var med i den oprindelige pakke, men som selvfølgelig er et fremskridt i forhold til det oprindelige udspil. Herom er der ingen tvivl; det var også noget af det, vi under førstebehandlingen bebrejdede regeringen, at man manglede.

Men det kunne have været interessant at få at vide, hvor de 200 mill. kr. skal hentes. Jeg minder om, at det store teknologiprogram i sin tid for en væsentlig dels vedkommende blev finansieret ved besparelser på de teknologiske institutter og erhvervsfremmeordninger i øvrigt og derfor ikke havde nogen synderlig nettoeffekt. Jeg minder om, at finansministerens program i forbindelse med flaskehalse på arbejdsmarkedet af finansministeriet over for arbejdsministeriet er blevet krævet skal finansieres inden for arbejdsministeriets egne bevillingsrammer, og så er det,